

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Στος 1869

ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΥΤΕΝΕΣ ΚΟΙΝΟΝ ΚΕΡΚΥΡΑΣ.

Κύριοι,

Κατὰ τὴν πρώτην Ἰουλίου παρόντος ἔτους προερχόμενος ἐξ Ἰταλίας, ἐπιβιβάσθεις εἰς τὸ Αὐστριακὸν ἀτμόπλοιον τῆς Ἑταιρίας τοῦ Λόυδ, εὗρον συνταξιδιώτην τὸν ἐνταῦθα Κύριον Πρόξενον τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς μετὰ τῆς συζύγου του εἰς τὴν πρώτην θέσιν. Φθάσας δὲ ἐνταῦθα εἰς τὰς 5 τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 6 πρωῒνῃ μετὰ τὴν ἀγκυροβόλησιν τοῦ πλοίου ἔμενον ἐν τῷ κοιτῶνί μου μέχρι τῆς 8. Ἀνέβην ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ἀσκεπῆς ὅπως ἤμουν καὶ με ἐνδυμα τοῦ δωματίου ἀπαντήσας ἐκεῖ τὸν Κύριον Α. Νανούσην, ὅστις ἐκράτει ἐν βιβλίον εἰς χεῖράς του με ἐχαιρέτησεν. Ἐγὼ ἀποτανθῆς πρὸς αὐτὸν τὸν ἐζήτησα ἐὰν ἔχει νομίσματα τοῦ Γεωργίου νὰ μοι δώσῃ· αὐτὸς δὲ μοι ἔδωκε 20 λεπτὰ ἥτοι ἐν δεκάλεπτον, ἐν πεντάλεπτον, ἐν δίλεπτον καὶ 3 λεπτὰ καὶ τῷ ἐπέστρεψα τὸ ἀντίτιμον εἰς 20 ἑκατοστὰ ἰταλικά. Με ἐρώτησεν ἂν θὰ διαμείνω ἐνταῦθα καὶ ποίας πατρίδος εἶμαι. Ἐγὼ δὲ ἀπεκρίθην ὅτι ἀναχωρῶ αὐθημερὸν ὅπως καὶ τὸ εἰσητήριόν μου εἶναι μέχρι Τεργέστης. Δὲν μένετε ἐνταῦθα μοι ἀπήντησεν, ὅπως διασκεδάσετε τὴν ὥραιαν Κέρκυραν καὶ παρευρεθῆτε εἰς τὴν τελετὴν τοῦ Βαπτίσματος τοῦ δευτεροτόκου βασιλόπαιδος; Φίλε δὲν ἤμπορῶ, τῷ εἶπον, διότι τὰ πράγματά μου ἀνεχώρησαν εἰς Τεργέστην κατὰ λάθος καὶ ἐξ ἄλλου μέρους δὲν γνωρίζω ἐνταῦθα οὐδένα. Αὐτὸς δὲ ἐπανελάβε ἂν θέλω νὰ ἐξέλθω ὅπως με συνοδεύσῃ. Ἐδέχθην τὴν πρότασιν του, κατέβην εἰς τὸν θάλαμόν μου, ἐνδύθην ἀνέβην ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ὅπου εὗρον τὸν Νανούσην περιμένωντά με με ἓνα πατριώτην μου καὶ συνταξιδιώτην μου εἰς τὴν δευτέραν θέσιν, ὀνόματι Σκαναβᾶς. Ὁ δὲ Κ. Νανούσης τότε ἐπροσχάλεσε μίαν λέμβον με σημαίαν αὐστριακὴν ἐντὸς τῆς ὁποίας μᾶς ἐσυνώδευσε μέχρι τῆς στερεᾶς. Ἀποτανθεὶς πρὸς ἐμὲ ὁ Νανούσης μοι εἶπεν ὅτι εἶναι ἔτοιμος νὰ μοι δώσῃ πᾶσαν δυνατὴν βοήθειαν, ἐὰν θέλω νὰ μείνω ἐνταῦθα· τὸν εὐχαρίστησα διὰ τὴν καλοκαγαθίαν του, συνάμα δὲ τῷ εἶπον, πόθεν παρ-
κινούμενος μοι χωρήσῃ τὴν προστάσιν του; Μοι ἀπήντησεν, ὅτι

ΙΑΚΟΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

εἶναι πατήρ τῶν ξένων, ὅπως ἔλεγε, τὴν προχθὲς ἀπέρκασε διαδοχικὸν πρόσωπόν τι ἐνταῦθα καὶ τὸ περιέβαλψεν ἐπὶ 15 ἡμέρας εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον του, ἄνευ πληρωμῆς· ἔδωσε δὲ καὶ τὰ τῆς ὁδοιπορίας του ἔξοδα καὶ ἀνεχώρησε διὰ τὸ Μέλαν Ὄρος ὅπου διατελεῖ ὑπαπιστῆς τοῦ Ἡγεμόνος προσέθεσε δὲ καὶ ὅτι ἔχει αὐστηρὰς διατάγας παρὰ τῆς ἑταιρίας του, ὅπως δίδει τὴν μεγαλύτεραν συνδομὴν εἰς τοὺς ἐπιβάτας, τοὺς μὴ ὑπηκόους Ἑλλήνας. Ἐγὼ δὲ ἐρωτήσας, τί ἀποτελεῖτε ὑμεῖς εἰς τὴν ἑταιρίαν; Μοὶ ἀπήντησεν ὅτι εἶναι ὁ διευθυντὴς αὐτῆς ἐνταῦθα. Καὶ τί ἀποβλέπει τῷ εἶπον, ἢ περιθαλψὶς εἰς τοὺς μὴ Ἑλλήνας. Αὐτὸς δὲ μοὶ ἀπήντησεν, μὲ σκωπτικὸν γέλωτα . . . Ἀποβίβασθέντες δὲ εἰς τὴν ξηρὰν προσεκλήθημεν ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸ καφενεῖον κείμενον παρὰ τὸ Τελωνεῖον. Ἀλλ' ἐγὼ ἀπεποιήθην καὶ εὐχαριστήσας αὐτὸν ἀπεχωρίσθην μείνας σύμφωνα μετ' αὐτοῦ ὅτι τὴν μεσημβρίαν θέλομεν συναντηθῆ εἰς τὸ καφενεῖον Ἀρχάδιον. Εἰσελθὼν δὲ διὰ τῆς Πύλης καὶ ἰδὼν ἐπὶ μίᾳ οἰκίᾳ τοῦ ἐξώστου Casa Mobiliata ἀνέβην εἰς αὐτὴν καὶ ἐξήτησα ἐν δωμάτιον τὸ ὁποῖον ἐσυμφώνησα ἀνά ἐν σελλήνιον τὴν ἡμέραν προπληρώσας ἐν τάλληρον ἀποφασίσας νὰ μείνω, πεισθεὶς ὑπὸ τοῦ Νανοῦση ὅτι τὸ εἰσητήριόν μου ἰσχύει ἐπὶ ἓνα μῆνα εἰσέτι, μέχρι τῆς τελετῆς τοῦ Βαπτίσματος. Ἐντεῦθεν διευθύνθη ἀμέσως εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος μετὰ τοῦ πατριώτου μου, κατόπιν δὲ ἐπορεύθημεν εἰς τὴν Πλατείαν ἔνθα ἀναβάντες ἐπὶ δολιχόματος διευθύνθημεν μέχρι τοῦ Κανονίου καὶ ἐπανήλθομεν εἰς τὴν πόλιν τὴν 3 μ. μ. εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον Bella Venezia ὅπου καὶ ἐγευματίσαμεν. Κατὰ τὴν 6 ὥραν ἐξήλθομεν εἰς περίπατον καὶ ἀπηντήσαμεν τὸν Κ. Νανοῦσην ὅστις μᾶς ἠρώτησε ποῦ διευθυνόμεθα, εἰς τὸ Τηλεγραφεῖον τῷ ἀπηντήσας μᾶς ὠδήγησεν ἐκεῖ ἵνα τηλεγραφῇ ὁ πατριώτης μου εἰς Κωνσταντινουπόλιν. Ὑπεχρέωσαμεν τὸν Κ. Νανοῦσην, ὅπως γράψῃ τὸ τηλεγράφημα Ἰταλιστὶ αὐτὸς δὲ ὑπεχρέωσε Ἰουδαῖον τινὰ παρευρεθέντα ἐκεῖ ὅστις καὶ τὸ ἠρμήνευσεν Ἰταλιστὶ. Ἐξελθόντες τοῦ Τηλεγραφείου ἀπηντήσαμεν νέον τινὰ Ἠπειρώτην μετερχόμενον ἐνταῦθα τὸν συνήγορον φίλον τοῦ συμπατριώτου μου, ὅστις μᾶς προσεκάλεσεν εἰς τὴν οἰκίαν του, δεχθέντες δὲ τοῦ πατριώτου μου τὴν πρόσκλησιν ἐγὼ ἀνεχώρησα μετὰ τοῦ Κ. Νανοῦση κατὰ τὴν 8 ὥραν μ. μ. ὅστις μὲ ὠδήγησεν εἰς ἐν Ζυθοπωλεῖον τῆς Κυρίας Ἀριάντης Ἰταλίδος ἀπέναντι τοῦ Θεάτρου, ἰδὼν δὲ τὸ μέρος τοῦ Ζυθοπωλείου στενῶχωρον ἕνεκα τοῦ ὑπερβολικοῦ κόσμου καὶ τοῦ πλήθους τῶν ἐν αὐτῷ εὐρισκομένων ἐξήτησα νὰ ἐξέλθω προφασίζόμενος ὅτι πώποτε δὲν συνειθίζω τὸν ζῦθον καὶ ὅτι ἔχω ἀνάγκη νὰ ἀναπνεύσω τὸν καθαρὸν ἀέρα τοῦ Ἑλληνικοῦ ὁρίζοντος. Ὁ Κ. Νανοῦσης μὲ παρεκίνησε νὰ μείνω, ὅπως θαυμάσω τὰ καλὰ τῆς πόλεως Ἀριάντης. Ἐγὼ δὲ ἡ-

μεις ἐξερχόμεθα, ἔφθασεν ὁ Κ. Κωνσταντῖνος Μάλαμας καὶ ὁ Κ. Σπυρίδων Μέγκολας. Ἰδὼν αὐτοὺς ὁ Κ. Νανοῦσης, συστήσας πρὸς ἐμὲ αὐτοὺς, τὸν μὲν Κ. Μάλαμα ὡς μεγαλέμπορον τῆς Ἀγγλίας, τὸν δὲ Κ. Μέγκολα ὡς διευθυντὴν τοῦ ἐνταῦθα Ὑγειονομείου, προσέθεσε ὅτι ἡ μόνη του συναναστροφή εἶναι αὐτοὶ τῆς ὑψηλῆς περιωπῆς πρόσωπα. Ἐξήλθομεν εἰς περίπατον καὶ οἱ τέσσαρες ὁμοῦ εἰς τὴν Πλατείαν. Ὁ Κ. Μάλαμας ἤρχισε νὰ σχολιάζῃ τὰς πράξεις τῶν Κυβερνήσεων, μοὶ ἐφάνη ὡς ἄλλο διπλωματικὸν πρόσωπον τῆς Ἀγγλίας. Ἀπαυδήσας ἐκ τῶν μωρολογιῶν του ἐξήτησα νὰ ἀναχωρήσω προτείνας εἰς αὐτοὺς ὅτι ὑπάγω νὰ δειπνήσω. Ἀφῆσας εἰς τὴν Πλατείαν τὸν Μέγκολα καὶ Μάλαμα διευθυνόμεν εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον Bella Venezia, ἔνθα καὶ τὴν μεσημβρίαν ἐγευματίσα, ἵνα δειπνήσω. Ὁ Κ. Νανοῦσης μὲ ἠκολούθησε προτείνας νὰ με δευθύνῃ εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον του ὅπερ ἔχει διὰ τὰ αὐστριακὰ ἀτυμπλοῖα προσθέτας ὅτι εἶναι τὸ μόνον Ξενοδοχεῖον ἐν Κερκύρῃ. Τὸν ἠκολούθησα εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον «National» καθ' ἣν ὥραν ὁ Ξενοδόχος ὀνόματι Δημήτριος ἦτο ἀπών. Παρουσιασθέντος πρὸς τὴν Κυρίαν καὶ ὁμιλοῦντος μετ' αὐτῆς ἰδιαιτέρως τοῦ Νανοῦση, αὕτη πλησιάσασα μὲ ἐδέχθη μὲ ὅλον ἐκείνον τὸν καλὸν τρόπον, ὅστις χαρακτηριστικῶς μίαν ἀγαθὴν Κυρίαν καὶ ἀφ' οὗ ἐκάθισα παρὰ τὴν τράπεζαν ὁ Κ. Νανοῦσης ἀνεχώρησε μέχρι τοῦ γραφείου του, παρὰ γράφειλας εἰς ἐμὲ νὰ τὸν περιμένω ἐκεῖ ἕως ὅτου ἐπιστρέψῃ. Ἀφ' οὗ ἐδεῖπνησα ὁ Κ. Νανοῦσης δὲν ἐφάνη. Ζητήσας νὰ πληρώσω τὸ δειπνὸν ἡ Κυρία ἠρνήθη εἰποῦσα μοὶ ὅτι ἐσυμφώνησε μὲ τὸν Κ. Νανοῦση νὰ ἐρχόμεθα δις τῆς ἡμέρας νὰ γευματίζωμεν ἐν τῷ αὐτῷ Ξενοδοχείῳ. Κατόπιν ἐξήλθον τοῦ Ξενοδοχείου συνοδευόμενος ὑπὸ τινος ὑπρέτου μέχρι τῆς Πλατείας, ὅπου ἀπηντήσα τὸν Νανοῦσην μετὰ τοῦ Μάλαμα, διήλθομεν τὴν Πλατείαν μέχρι τῆς 12 ὁπότε εἶπον εἰς τοὺς Κυρίους τούτους ὅτι ὑπάγω νὰ ἀναπαυθῶ, ὃν κακοπιακῶς ἐκ τοῦ ταξιδίου· οὗτοι δὲ μὲ ἐσυνώδευσαν μέχρι τοῦ καπνοπωλείου ἢ Μακεδονία· τὸ καπνοπωλεῖον τοῦτο μοὶ εἶπεν ὁ Κ. Μάλαμας εἶναι ἰδιοκτησίᾳ μου, καὶ δὲν τὸ ἔχω δι' ἄλλον λόγον παρὰ μόνον διὰ νὰ ἔχω καλὸν καπνὸν νὰ καπνίζω, καὶ μοὶ ἐπρόσφερεν ἀρκετὸν διὰ νὰ καπνίσω τὴν ἑσπέραν. Καλονοκτῆσας τὸν Μάλαμα διευθυνόμεν μετὰ τοῦ Κ. Νανοῦση εἰς τὸ δωμάτιόν μου. Καθ' ὃδον οὗτος μὲ ἀπέστρεψε νὰ ὑπάγω εἰς δωμάτιον τὸ ὁποῖον εἶχον ἐνοικίᾳ τὴν πρώτην καὶ μὲ ὠδήγησεν εἰς τὸ οἶκον τοῦ Κ. Δ. Κονοφάου ὄντος συγγενοῦς του, ὅπου ἤθελον μείνῃ εὐχαριστημένος καὶ συστήσας με ἀνεχώρησε. Τὴν πρώτην Κυριακὴν ἦλθον ἕνα ὑπρέτῃ ἐκ μέρους τοῦ Κ. Νανοῦση ἀνυπόδητος κατὰλευμένος ὅστις μοὶ ἔφερε δύο ὑποκάμισα· ἐπειδὴ ἡ πρώτη αὐτὸν καὶ μοὶ τὰ καλὰ μοὶ ἀπηντήσεν, ὁ Κ. Νανοῦσης

Μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης δὲν εἶχον μάθει τὸ ὄνομα τοῦ Νανούση. Μήπως εἶναι ὁ διευθυντὴς τῆς Ἀτμοπλοικῆς Ἑταιρίας ἠρώτησα τὸν ὑπηρέτην. Οὗτος δὲ μοι εἶπε, Ναί. Ἀπελθόντος δὲ αὐτοῦ ἤλθεν ὁ Νανούσης εἰς τὸ οἶκμά μου, καὶ ἐν ᾧ ἐρώτησα αὐτὸν τίνας ἐνεκα μοι ἐπεμψε τὰ ὑποκάμισα; μοι εἶπεν ὅτι μοι τὰ ἐπεμψε, διότι ἐφοβήθη μήπως δὲν ἔχω καθαρὰ ἔνεκα τοῦ ταξειδίου. Ἀφοῦ εὐχαρίστησα αὐτὸν διὰ τοῦτο καὶ τὸν ἐρώτησα διὰ τί ἔχει τόσον ἀκάθαρτον ὑπηρέτην μοι εἶπεν ὅτι τῷ χρησιμεύει διὰ τοὺς ἵππους του καὶ ὄχημάτα, προσθέσας μοι ὅτι ὁσάκις θέλω εὐχαρίστως θέλει μοι προσφέρει τὸ ὄχημά του. Μετὰ ταῦτα ἔμαθον ὅτι ἦτο γυναικαδελφός του. Ἀκολουθῶς τὸν παρεκάλεσα νὰ φροντίσῃ ἵνα ἔρχεται εἰς τὸ δωμάτιόν μου κουρεύς τις, ὅπως καὶ μοι ἐπεμψε. Ἀπελθὼν δὲ, μετὰ ἡμισεῖαν ὥραν ἐπέστρεψε μετὰ τοῦ υἱοῦ του, Μάλαμα καὶ Μέγκολα καὶ εὐθὺς ἐξήλθομεν πάντες εἰς τὸν περίπατον μέχρι μεσημβρίας, ὁπότε ὁ μὲν Μέγκολας ἀφήσας ἡμᾶς ἐν τῇ πλατείᾳ ἀνεχώρησε, οἱ δὲ ἄλλοι μὲ συνώδευσαν μέχρι τῆς εἰσόδου τοῦ Ξενοδοχείου ὅπου τὸ ἑσπέρας εἶχον δειπνήσῃ καὶ ἐκεῖ ἀφ' οὗ μὲ ἀπεχαιρέτησαν ἀνέβην μόνος ἐγεύθην, ἐξήτησα νὰ ἀναχωρήσω ἀλλ' ὁ Ξενοδόχος μὲ ἐμπόδισε προτείνας με νὰ τὸν πληρώσω, διότι ὁ συστήσας με δὲν ἔχει τὰ πιστὰ οὔτε δι' ἓνα ὀβολόν. Ἐγὼ δὲ τῷ εἶπον ὅτι μὲ ἐσύστησεν ὁ ἔχων κατοχὴν ἐν τῷ Ξενοδοχείῳ. Ὁ Ξενοδόχος μὲ ἀπήντησε ἂν εἶσαι φρενοβλαβὴς σὲ συμπονῶ, εἰ δὲ πλήρωσέ με διότι πέρνω τὸ καπέλο σου· ἐγὼ δὲ ἐπλήρωσα καὶ ἀνεχώρησα. Κατὰ τὴν 6 ὥραν ἤλθεν ὁ Νανούσης εἰς τὸ οἶκμά μου μετὰ τοῦ υἱοῦ του Μάλαμα καὶ Μέγκολα ὅπου, ἐξήλθομεν εἰς περίπατον μέχρι τοῦ Ἀνακτορίου Μου γeros Καθ' ὁδὸν ἰδιαιτέρως εἶπον εἰς τὸν Νανούσην ἡ ὁ Κύριος τοῦ Ξενοδοχείου δὲν ἔχει τὰ πιστὰ πρὸς τὸν διευθυντὴν του, ἡ ὁ διευθυντὴς πρὸς τὸν Κύριόν του. Τῷ διηγήθην τὰ διατρέξαντα μετὰ τοῦ Ξενοδόχου καὶ ἐμοῦ καὶ τῷ ἔδειξα καὶ τὴν ἀποδείξιν τῆς πληρωμῆς. Ὁ Νανούσης ὠργίσθη ἐναντίον τοῦ Ξενοδόχου καὶ μοι εἶπεν ὅτι τὴν αὔριον μέλλει νὰ τὸν παύσῃ.

Τὴν αὔριον Δευτέραν διέταξα πρὸς τὸν Κονοφάον νὰ μὲ δίδῃ τὴν τροφὴν ἐν τῇ οἰκίᾳ, τὴν ὁποίαν μοι παρεχώρησαν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας· συντραπεζῖται ὑπῆρξαν ὁ Νανούσης μετὰ τοῦ υἱοῦ του, ὁ Μάλαμας, ὁ πρόεδρος τῆς προσωρινῆς Κυβερνήσεως Κρήτης κύριος Βελουδάκης, δις τῆς ἡμέρας, ἐγὼ δὲ διαπερσιστῆς παρὰ τοῦ Κονοφάου ἐξήτησα τὸν λογαριασμὸν καὶ ἐπλήρωσα διὰ τρεῖς ἡμέρας 65 φράγκα καὶ ἀξέχωρησα, ὅπως χάριν περιεργείας αὐτολαβεῖ καταθέτω τὴν ἀπόδειξιν τῆς πληρωμῆς τοῦ κυρίου Κονοφάου.

Ἰδοὺ· «Νὰ πληρώσῃ ὁ κύριος Γεώργιος Καλλιμάχης εἰς ἐμὲ τὸν Ἀημέτριον Κονοφάον διὰ τρεῖς ἡμέρας ὅπου ἔφαγε εἰς τὸ σπῆτι.

» τοῦ ἐμοῦ Δημητρίου Κονοφάου φράγκα 65, δηλαδή Δευτέραν, Τρίτην, καὶ Τετάρτην φεύγει, διότι ἐθύμωσα πῶς δὲν ἦτο ἔτοιμο τὸ φαγητὸ τὸ μεσημέρι. Νὰ πληρώσῃ καὶ ἓνα ζευγάρι παντόφολες ασόλδια 65 εἰς ἐμὲ τὸν Δημήτριον Κονοφάον. Ἐπληρώθηκα τὴν 7 Ἰουλίου στὴν Κέρκυραν μέσα στὸ σπῆτι μου.

«Δημήτριος Κονοφάος»

Ἐνοικίασα ἔπειτα τὸ οἶκμα τῆς κυρίας Ἀσπασίας παρὰ τὴν ὁδὸν Ἀγίας Βαρβάρας, δώδεκα δίστηλα κατὰ μῆνα προπληρωτέα. Ἡ Κυρία Ἀσπασία μὲ παρεκάλεσε ὅπως παρὰχωρήσω ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας εἰς ἓνα ξένον, ὃς τις πρότερον ἐκτακοιούσε διὰ τέσσαρας ἡμέρας τὸν προθάλαμόν μου, ἐγὼ δὲ εὐχαρίστως τὸ ἐδέχθην. Τὴν δευτέραν ἡμέραν τῆς ἀφίξώς μου εἰς τὴν οἰκίαν ταύτην ἤρχισε ἡ πελατεία μου νὰ λαμβάνῃ μέρος ἐπὶ τῆς τραπέζης μου ὅπως καὶ εἰς τοῦ κυρίου Κονοφάου, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ὁ ἀριθμὸς νυξήθη φθάσας μέχρι 14 εἰς τὴν τραπέζην μου δις τῆς ἡμέρας.

Χάριν περιεργείας καταθέτω τὰ ὀνόματα τῶν πελατῶν μου.

1. Νανούσης.
2. Υἱὸς αὐτοῦ.
3. Κωνσταντῖνος Μάλαμας.
4. Σπύρος Μέγκολας.
5. Κωνσταντῖνος Βελουδάκης.
6. Ἀμβρόσιος Ἀρχιμανδρίτης, ἀναμορφωτῆς τῆς δούλης Ἑλλάδος.
7. Παπᾶ Σκορδίλης.
8. Φώτιος Πολίτης. Οὗτος ἦναι περὶ τοῦ ὁποίου ἡ Κυρ. Ἀσπασία μ' ἐπερίκαλεσε νὰ τὸν ἀφήσω ἐπὶ τέσσαρας ἡμέρας εἰς τὴν οἰκίαν μου.
9. Ἀναγνώστης.
10. Ἡ οἰκοδέσποινά μου.
11. Ἡ μήτηρ αὐτῆς.
- 12—13. Δύο θυγατέρες αὐτῆς.
14. Καὶ ὁ Πρίγκηψ Καλλιμάχης.

Ἐν τῇ οἰκίᾳ ταύτῃ ἤμην εὐχαριστημένος διὰ τὴν μεγάλην περιποίησιν, τὴν ὁποίαν μοι ἔκαμνεν ἡ κυρία. Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐρώτησα τὸν ξένον εἰς τὸν ὁποῖον παρεχώρησα τὸν προθάλαμόν μου, πόθεν εἶναι καὶ διὰ τί εὐρίσκεται ἐνταῦθα; αὐτὸς δὲ μοι ἐδιηγήθη ὅτι κατάγεται ἐκ Λαμίας καὶ ὅτι εἶναι ἀνεψιὸς τοῦ ἐνταῦθα Ἀρχιερέως ἐλθὼν πρὸς ἐπισκεψίν του, ἔχων δύο μῆνας ἐνταῦθα καὶ δὲν ἠδυνήθη νὰ τὸν ἰδῇ μέχρι τοῦ δε, διότι οἱ ἱερεῖς τὸν ἐμποδίζουν νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ Ἀρχιεπισκοπεῖον. Ἐγὼ δὲ χάριν φιλανθρωπίας τὴν ἐπαύριον εἶχον κάμει λόγον περὶ τούτου εἰς τὸν Ἀρχιερέα, ὅπως ὁμίλῃσιν τὴν ἰδίαν ὁμέραν ὁ Ἀρχιερεὺς μετὰ τοῦ ἰδίου· ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ Ἀρχιερεὺς δὲν εἶχε κάμειαν ἰδεῖν ὅτι ὁ ἀδελφός του Ἀναστάσιος Πολίτης ἦτο

ρη. Ἐγὼ δὲ πληρώσας ἐν ἔχημα δύο δίστηλα ἐξ ἰδιωκῶν μετέ-
βην μετ' αὐτῶν τῶν τριῶν εἰς τὴν οἰκίαν του, ἐνθα νῆρομεν τὸν
Κ. Πολυμέρην ἐπὶ τοῦ ἐξώστου περιμένοντάς ἡμᾶς. Ἐκατέβη εἰς
τὴν θύραν, μᾶς ἐσυνώδευσε, ἀνέβημεν. Παρουσιάσθη ἡ κυρία του
μᾶς ἐπρόσφερε γλυκὸ, καρὲ καὶ διάφορα ἀγγλικά ποτά. Οἱ Ὀθω-
μανοὶ ὥς καὶ εἰς τοῦ Κ. Πολυμέρη ἔπιον οὐκ ὀλίγον ὥστε σχε-
δὸν ἐμέθυσαν. Τὴν αὐτὴν ὥραν ὁ Κ. Πολυμέρης μὲ ἐπρόσφερε ἐμ-
προσθεν τῶν Ὀθωμανῶν ἐν δακτυλίδιον μὲ στοιχεῖα Τουρκικά,
δὲν τὸ ἐδέχθη ἐυχαιριστήσας αὐτόν. Οἱ δὲ Ὀθωμανοὶ λαβόντες τὸ
δακτυλίδιον τὸ ἐπάτησαν εἰς τὸν χάρτην μὲ τὴν μελάνην. Ἀφ' οὗ
εἶδον γεγραμμένον τὸ ὄνομα τοῦ Μεγάλου Προφήτου Μωάμεθ ἀρ-
κούντως εὐχαιριστήθησαν ὑπὸ τοῦ Κ. Πολυμέρη, καθὼς τὸν ἐπρό-
σφερον 10 Ἀγγλικὰς λίρας, ὅπως τὸ περιλάβωσι. Αὐτὸς ἀπεκρίθη
ὅτι τὸ προσφέρει πρὸς τὸν Κ. Καλλιμάχην. Κατόπιν μᾶς ἐπροσκά-
λεσε ὅπως περιέλθωμεν τὸ οἰκημῶν του. Εἰσῆλθομεν ἐντὸς τοῦ γρα-
φείου του, ὅπου ἐκρέματο ἡ εἰκὼν τοῦ Σουλτάνου, καὶ ἰδόντες οἱ
Ὀθωμανοὶ αὐτὴν ἐξεπλήσαν, δίδοντες πρὸς τὸν Κ. Πολυμέρην διὰ τ-
φώρα ἐγκώμια, ὅτι εἶναι ὅλος Ὀθωμανὸς, ὥστε ὁ πλοίαρχος ἀγκα-
λιαστῆς αὐτόν καὶ ἀσπασθεὶς μυριάκις τὸν ἐκάλεσε ἀδελφόν, καὶ
ἀποτανής πρὸς ἐμὲ ἐπιπληκτικῶς μοι εἶπεν ὅτι εἶμαι ἀχάριστος
ἀφ' οὗ γινώριζον προηγουμένως τὸν Κ. Πολυμέρην, τοιούτον πιστὸν
εἰς τοὺς Ὀθωμανοὺς καὶ φίλον τοῦ Προφήτου, διότι ἔφερε τὸ δα-
κτυλίδιον ἐπὶ τοῦ στήθους του πῶς δὲν τὸν ἐσύστησε πρὸς αὐτούς.
Ὁ Πλοίαρχος ἔδωκε τὴν δεξιάν του πρὸς αὐτόν πολλάκις ἐπανα-
λαβὼν ὅτι εἰς τὸ ἐξῆς τὸν θεωρεῖ ὡς ἀδελφὸν καὶ ἐντὸς ὀλίγου θὰ
λάβῃ τὸ ἐνταῦθα Προξενεῖον. Ἐπειτα ἀποτανής πρὸς τὴν κυρίαν
τὴν προσεκάλεσε εἰς ἀντεπίσκεψιν τοῦ πλοίου ἧτις καὶ τὸ ἐδέχθη.
Τέλος ἀπῆλθοντες τῆς οἰκίας. Τὴν ἐπιοῦσαν ὁ πλοίαρχος ἔπεμψε
μῖαν λέμβον εἰς τὸ Ὑγιονομεῖον μὲ δύο ἀξιωματικοὺς καὶ ἐσυνώ-
δευσαν εἰς τὸν πλοῖον τὸν Κ. Πολυμέρην, τὴν κυρίαν του καὶ φί-
λην τινὰ τῆς κυρίας. Μετὰ δὲ δύο ὥρας ἀπὸ τῆς ἐπισκέψεως ταύ-
της ὁ πλοίαρχος ἔπεμψεν ἕνα ἀξιωματικὸν φέροντα ἕνα γραμμα-
τίον τούρκιστί λέγων οὕτω πως· δι' Ὀθωμανικῶν χαρκατήρων.

«Τσελεπή, τσοκ γιάλβαρίορου, γεμεντέ καντά μπουγίρατζά-
 • ξιμ, Μπονιμ μπουργίλου καντάς, Γγ. Γκελμός τουρτσελμπιμέζ,
 • Μπούριουμ. τερζεμανλίχ ε Νάσσεν μπιζέ. «Καπετάν»

Δελαδὴ

«Κύριε, σὰς παρακαλῶ πολὺ, ὅπως λάβετε τὸν κόπον καὶ ἔλ-
θετε μέχρι τοῦ πλοίου, διότι ἦλθεν ὁ κληρὸς μου ἀδελφός καὶ ὅν
γνωρίζω νὰ τὸν διαιρήσῃ, ὅπως κάμει τὸν διερρηγμένον μετα-
ξύ μας. Ὑγιαίνει.»

Εγὼ δὲ μετέστην εἰς τὸ πλοῖον ὅπου ἐμείναμεν μέχρις ἑσπέρης, τοῦ πληρώματος περιποιηθέντος τὸν Πολυμέρη ὡς ἄλλον Αὐτοκράτορα. Τέλος ἐξήλθομεν μέχρι τῶν ἀνακτόρων, ὁ Κ. Πολυμέρης ἄφ' οὗ εἶδε ὅτι τὴν πρώτην φοράν ἐφιλοδώρησα τοὺς ναύτας, φιλοτιμηθεὶς τοὺς ἐφιλοδώρησε τότε αὐτὸς δώσας 6 ὀβολοὺς ἀλλ' ἐγὼ τὸν ἐμπύδισα δώσας ἐξ ἰδίων μου ἓνα τραπέζοχαρτον 5 ταλ. λήρων· τυχὼν δὲ ἐκεῖ ὁ διευθυντὴς τῶν θαλασσίων λουτρῶν μὲ παρετήρησεν ὅτι τοῖς ἔδωσα πολλὰ. Ἦλθωμεν εἰς τὸ οἰκηρά μου ἔνθα δειπνήσαντες ἐμείναμεν μέχρι τῶν 2 μετὰ τὸ μεσονύκτιον συνοδεύσας αὐτοὺς κατόπιν μέχρι τῆς οἰκίας του. Τὴν ἐπομένῃν ὁ Πλοίαρχος ἔστειλε πρὸς τὸν Κ. Πολυμέρη μίαν κόφην ἐλαίας, παξιμάδι καὶ ὕδωρ τῆς Κωνσταντινουπόλεως κατὰ τὴν ὑποσχέσιν του. Τὴν τρίτην ἡμέραν τῆς ἐπισκέψεως ἔλαβον χρηματικὴν ἀνάγκην καὶ παρουσιασθεὶς πρῶτον εἰς τὴν ἐνταῦθα τράπεζαν ζητήσας ἀνδιὰ τοῦ τηλεγράφου ἐπιθυμῶ νὰ μὲ πιστώσῃ, ὁ διευθυντὴς ἠρνήθη ζητήσας με δευτέραν ὑπογραφὴν. Διευθύνθην τότε εἰς τὸν Κ. Πολυμέρη καὶ μὴ εὐρὼν αὐτὸν οἶκοι ἡ ὑπηρετρία μοι εἶπεν ὅτι ἐξῆλθε καὶ τὴν παρεκάλεσα νὰ τὸν στείλῃ εἰς τὸ οἰκηρά μου εἰς τὸ ὅποιον ποῖν φθάσω τὸν εὐρον ἐντός. Ἀφ' οὗ πρῶτον μοι ἔλαμε τοὺς συνήθεις χαιρετισμοὺς, τῷ ἐξήτησα τὴν ὑπογραφὴν του, ὅς τις μοι ἀπήντησεν ἐπανειλημμένως εὐχαρίστως, εὐχαρίστως. Ἐν τῷ συνέτακτον τὸ δομολογὸν ἰδὼν ὁ Πολυμέρης ὅτι ἔγραψα μόνον 80 τάλληρα μὲ προσέτρεψε νὰ γράψω 500 ἢ 400 ἢ τοῦλάχιστον 300 τάλληρα. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἐγὼ τῷ εἶπον ὅτι τὸς μόνον ἔχω ἀνάγκην μοι εἶπεν νὰ γράψω 82 ὅπως πληρωθῇ ἐκ τῶν δύο ὁ τόκος αὐτῶν καὶ οὕτω ἔπραξα. Τὴν ἐπιστολὰν συναντηθέντες ἐν τῇ τελετῇ τοῦ βαπτίσματος, τὴν ἑσπέραν συνεδειπνήσαμεν ἐν τῷ οἴκῳ μου ὅπου διέμενε μέχρι τῆς 12 διασκεδάζων τὴν φωτοχυσίαν. Τὸ δὲ πρωτὶ ἔστειλε τὸν ὑπηρετὴν του φέρων εἰς ἐμὲ τὰ σεβάσματα τοῦ κυρίου του καὶ ἂν ἡ ὑγία μου ἔχει καλῶς. Τὸ δὲ ἑσπέρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας συντήθημεν πάλιν ἐν τῷ ἐν τοῖς ἀνακτόροις Βασιλικῷ γοσθῷ ἔνθα ἐμείναμεν μέχρι πρωίας.

Ταῦτα διέτρεξαν μεταξύ ἐμοῦ καὶ Πολυμέρη τὰ ὁποῖα δημο-
σιεύω καθαρὰ παντὸς ψεύδους, ἄνυ πάθους καὶ μίσους, χάριν δὲ
περιεργείας τῆς εὐχλόγου Κερκυραϊκῆς Κοινωνίας.

Τὰ ἐν τῇ Φυλακῇ.

Συλληγοθή: τὰς 26 ἡμέρας Σαββάτου ὑπὸ τῆς ἐνταυθα ἀρχῆς
ὡς ὁ μακάριος καὶ ἁγιώτατος μετ' ἐξόφλην εἰς ἓν τριμερὲν τῶν
ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ κεκτημένων βιβλίων, ἐπὶ 8 ἡμέρας ἀνευ ὁ-
δοῦ καὶ ἀποθέσεως ἀποτάσσας νὰ ἀποθάνω. Πρὸς

τοῦτο φέρω μάρτυρα τὸν εὐγενῆ νέον Κ. Πολίτην Γραμματέα τῆς Ἀνακρίσεως, ὃς τις εἰσελθὼν ἐν τῇ φυλακῇ με παρακάλεσε ἀδελφικῶς ὅπως λάβω ὀλίγον καφέ. Ἐπειδὴ δὲ ἐκυριεύθην ὑπὸ νευραλγίας ἤλθεν ἱατρός τις χάριν περιεργείας μετὰ τοῦ Ἀνακριτοῦ τοῦ ὁποίου παρασιωπῶ τὸ ὄνομα καὶ ἐγνωμοδότησεν ὅτι δὲν πάσχω. Ἀπελπισθεῖς δὲ πάλιν ἐκ τούτου τὸ ἐσπέρας ἀπεφάσισα νὰ αὐτοχειριασθῶ, καὶ λαβὼν βελόνην ἐκ τοῦ φορηματός μου ἐκέντησα τὴν μεγάλην ἀρτηρίαν τοῦ βραχίονος· συμφιλாகισμένος τις ἰδὼν με προσεκάλεσεν εἰς βοήθειαν τὸν Ἀρχιφύλακα ὃς τις με ἐμπόδισε νὰ πράξω τὸ στυγερόν τοῦτο ἔγκλημα. Ἐπὶ δύο μῆνας ἀπὸ τῆς φυλακίσεως μοι ἐγένετο σειρὰ ἐπισκέψεων χωρὶς νὰ λάβω παρ' οὐδενὸς βοήθειάν τινα ἢ παραμυθητικὸν λόγον· ἀλλ' ἀπλῶς ἤρχοντο χάριν περιεργείας. Μεταξὺ τῶν ἐπισκεπτομένων με διεκρίθη ὑπολοχαγός τις τοῦ πυροβολικοῦ ὃς τις με ἐφιλοδώρησεν ἀρκετοὺς λόγους ἐνθαῤῥύνσεως. Μετὰ παρέλευσιν δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐπισκέψεώς του, ἀπολέσας ὁλοσχερῶς τὴν ἐλπίδα, ἥτις πανταχόθεν μοῦ ἀφηρπάσθη, ἐνεθυμήθην τὸν ὑπολοχαγὸν ἔγραψα πρὸς αὐτὸν τὰ ἑξῆς.

«Κύριε Ὑπολοχαγέ.

«Ζητῶν τὴν συγγνώμην σας διὰ τὰς ἐν ἀρχῇ ὑποναΐας μου, τὰς ὁποίας θέλω διερμηνεύσῃ ὑμῖν βραδύτερον. Καὶ τότε, εἰμαι βέβαιος δὲν θὰ δυσκολευθῇτε νὰ με κάμετε νὰ ἐρυθριάσω δι' αὐτάς. Ἐγὼ γινώσκω!»

«Αὐριον τὸ ἐσπέρας παρακαλῶ θερμῶς ὅπως εὐαρεστηθεῖται νὰ σᾶς εἰδῶ ἐνταῦθα.»

«Γεώργιος Καλλιμάχης.»

Εἰς ἐμὲ ἦτο ἐμποδισμένος νὰ μὴ στείλω ἐπιστολὴν δι' οὐδενά, ἀλλ' ὁ ἐπιστάτης καυχώμενος ὅτι ἔχει κλειδομένον εἰς τὸ ἀναγκάσιον τὸν Πρίγκηπα Καλλιμάχην ἔφερε τινὰς φίλους τοῦ ὅπως με ἐπισκεφθῶσιν χάριν διασκεδάσεως καὶ οὕτω δι' αὐτῶν ἔστειλα τὴν ἀνωτέρω ἐπιστολὴν πρὸς τὸν ὑπολοχαγόν, ὃς τις ἔλαβε τὴν καλοσύνην καὶ με ἐπισκέφθη. Με παρηγόρησε, με ἐνεθάρρυνε, μοι ἀνέφερε διάφορα ἱστορικὰ πρὸς παράδειγμα, καὶ ἐρωτήσας με ἐὰν θέλω τι τὸν ἀπήντησα ἂν εἶναι δυνατόν νὰ μοι στείλῃ τινὰ βιβλία καὶ χαιρετήσας με ἀπῆλθε πέμψας τὴν ἐπιούσαν τὰ βιβλία, τὰ ὁποῖα φυλακισμένοις τις διὰ τοῦ ἐπιστάτου ἐμπόδισε νὰ τὰ λάβω.

Παραλείπω τὴν περιττολογίαν ἐπιφυλαττόμενος ἅμα μεταβῶ εἰς Τεργέστην νὰ ἐκδόσω τὰ ἀπόκρυφα τῶν φυλακῶν ἢ τὰ ἀδικήματα τὰ ἐκεῖ γινόμενα.

Προσθέτω δὲ μόνον δύο λέξεις, ὅπως πεισθῇ τὸ κοινὸν τί ὑποφέρει ἄνθρωπος ἀπροστάτευτος καὶ ἄνευ χρημάτων ἐν τῇ φυλακῇ. Πρὸς εὐχαρίστησιν τοῦ Κ. Ἐπιστάτου με ἐκλείδωσαν εἰς τὸ δωμάτιον ἐν ᾧ ἦτο ἄλλοτε ὁ ἀποκεφαλισθεὶς Μιχαῆλ. Αὐστρηρὰ δια-

ταγῇ εἰς τοὺς ὑπνέτας νὰ μὴ με πλησιάσῃ κανεὶς ἀλλὰ νὰ με ἀφήσουν ν' ἀποθάνω. Ἀπὸ 10 ἕως 13 ἡμέρας ἀνοιγεν ὁ κλειδοῦχος ὅπως βγάινωσι τὸ ἀναγκάσιον. Τὸ παράθυρον ἦτο ὑψηλὸν ἐνός καὶ ἡμίσεως ἀναστήματος ἀνθρώπου. Με μεγάλην δυσκολίαν ἤδυνά μιν νὰ ἀναβῇ ἐπὶ τοῦ παραθύρου. Τὰ σύρματα διπλὰ αἱ κιγκλίδες μικρόταται. Ἔνεκα τῆς ταλαιπωρίας μόλις ἐκρατοῦμην εἰς τοὺς πόδας. Τὸ παράθυρον δὲν μοι ἐσυγχωρεῖτο νὰ τὸ κλείσω τὸ ἐσπέρας ἀσθενῆς ὢν. Οἱ ὑπνέται συνεννοημένοι μετὰ τοῦ κλειδοῦχου καὶ ἐπιστάτου ἐκάστην ἐσπέραν ἐλάμβαναν τὸν μεγαλύτερον σταυρόν. Ἀφ' οὗ κατ' ἀρχάς τοὺς παρεκάλουν χάριν φιλανθρωπίας νὰ με ἀφήσουν συμπονοῦντες τὴν ταλαιπωρίαν μου, οὐδεμίαν συμπάθειαν ἐλάμβανον πρὸς ἐμὲ. Τέλος ἤρχιζον νὰ κραυγάζω, καὶ ὅταν ἤρχετο ὁ Ἀρχιφύλαξ τῷ ἔλεγεν ὁ κλειδοῦχος σὺν τοῖς ὑπνέταις ὅτι εἶμαι φρενοῤαθής, ὥστε πολλοὶ τῶν ἀρχιφυλάκων ἔκαμον λόγον νὰ με ὑπάγωσιν εἰς τὸ Φρενοκομεῖον· ὁ ὁβλοὺς μόνον τὴν ἡμέραν μοι ἐχορήγει ἡ Κυβέρνησις δι' ἄρτον, καπνὸν, καφέ, πλύσιμον καὶ λοιπὰ. Ἐκάστην πρωΐαν παρεκάλουν τοὺς ὑπνέτας ὢν ἀσθενῆς νὰ μοι φέρωσι δύο ὁβλοὺς ζωμόν, ἀντὶ δὲ ζωμοῦ μοι ἔφερον πιπέρι κόκκινον καὶ κρεμύδια· τὴν ἐπομένην ἀντὶ ζωμοῦ πάλιν μοι ἔφερον ἄλμυροσαρδέλες καὶ pomodoro. Τὴν τρίτην τρομερὰ διαταγὴ νὰ μὴ με πλησιάσῃ κανεὶς. Ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας οὐδεὶς με ἐπλησίασε, οὐδὲ ὁβλὸν μοι ἔδωσαν, οὔτε ἄρτον, οὔτε ὕδωρ οὔτε τίποτε, τὸ ὕδωρ μοι ἔδιδον ἅπαξ τῆς ἐβδομάδος ἀπὸ τὰ σύρματα τοῦ παραθύρου με τὸ φλετζάνι τοῦ καφέ. Ἐν τοιαύτῃ καταστάσει ὢν μετὰ τὰς τρεῖς σκληρὰς ταύτας ἡμέρας ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ κλειδοῦχου κατὰ μεσημβρίαν ἰδὼν ἐκ τοῦ παραθύρου χωρικὸν τινα κατὰ τύχην διαβαίνοντα ἐκείθεν τὸν παρεκάλεσα νὰ κάμῃ τὴν ἐλεημοσύνην νὰ μοι φέρῃ ὀλίγον ζωμόν πρὸς ἀναψυχήν μου. Ἐκεῖνος συγκινηθεὶς μοι ἐζήτησε ἀγγεῖον. Ἐγὼ δὲ μὴ ἔχων ἐπλυνά τὸ οὐροδοχεῖον μου καὶ τοῦ τὸ ἔδωσα. Καὶ λαβὼν τοῦτο ἐκεῖνος πλύνας αὐτὸ μετ' ὀλίγον μοι ἔφερον ἐντὸς αὐτοῦ τὸν ζωμόν καὶ τὸν ἐγεύθην.

Φέρω εἰς μάρτυρίαν τούτου τὸν εὐγενῆ νέον Κ. Παπαγιαννόπουλον, καὶ Παπαδόπουλον λοχίας τοῦ 8.ου πεζικοῦ τάγματος. οἱ ὁποῖοι με εἶδον μίαν ἄλλην ἡμέραν νὰ μοι προσφέρῃ ὁ Κ. Νίκος ὀλίγον ζωμόν, καὶ ἐπειδὴ τὸ ἀγγεῖον ὃν μέγα δὲν εἰσῆρχετο διὰ τῶν κιγκλίδων διὰ μὲν τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς ἐκράτουν τὸ ἀγγεῖον, διὰ δὲ τῆς δεξιᾶς δίκην κοχλιαρίου ἤντλουν καὶ ἐπινον τὸν ζωμόν. Βλέπωντες λοιπὸν οὕτοι τὴν ἐλεεινὴν θέσιν μου, τὴν ἀδυναμίαν, ἔκαμον εἰς τὸν κλειδοῦχον πικρὰς παρατηρήσεις. Μοι ἔφερον φορέματα καὶ ἰδὼν κλειδοῦχος με ἔδωκεν ἰδίᾳ τὰ ζωφία με περιεκάλυψαν καὶ ἀπὸ τῆς δεξιᾶς μου ἔκλειψαν τὸν ζωμόν. Πέντε μῆνας ἐφόρουν τὸ αὐτὸ ὕ-

παράμιστον. Ποσάκις παρεκάλεσα τὸν Ἐπιστάτην, ὅπως μείνας δολοκλήρον ἡμέραν ἐπὶ τῆς κλίνης δώσω τὸ ὑποκάμισόν μου νὰ μοῖ τὸ πλύνουν ἐπὶ πληρωμῇ τῶν ἐξ ὀβολῶν, οὓς ἐλάβανον καθ' ἑκάστην!!! ἀλλὰ πώποτε εἰσηκούσθην.

Εὐγνωμονῶ πρὸς τὸν εὐγενῆ στρατὸν τῆς Κερκύρας. Ζήτω ὁ εὐγενὴς στρατός.

Δὲν ἦλθεν Ἀρχιφύλαξ ὅστις νὰ μὴ λάβῃ μέρος τῶν δεινῶν μου καὶ νὰ μὲ προσφέρῃ τι.

Στρατιώτης τις ἀπλοῦς ἔχων μίαν δεκάραν εἰς δέκα κόμβους δεμένην καὶ τὴν ἐπρόσφερε πρὸς ἐμέ.

Μόνος ὁ Κ. Δαγιάλης ἐφέρθη κακῶς πρὸς ἐμέ, ὅστις ὑπῆρξεν ἐπὶ τέσσαρας μῆνας τὸ μαρτύριόν μου.

Τέλος ἂν καὶ οὐδέποτε ἐχόρευσα, ἐν ταῖς φυλακαῖς ὅμως ἦναγκάσθην πολλάκις νὰ χωρεύσω ἐπὶ ἀπειλῇ μαστιγώσεως ὑπὸ τῶν ἐκεῖ κακούργων. Εἰς τὸν Ἐπιστάτην ὅμως οὐδέποτε ἐδικαιολογήθην, διότι ἦτο δυσμενὴς πρὸς ἐμέ.

Πρὸς ἀπόδειξιν τούτων φέρω μάρτυρας τὸν Ἀντεισχηγγελέα καὶ Κ. Μιτσόπουλον.

Εἴθε ὁ Θεὸς νὰ ἐμπνεύσῃ εἰς τοὺς διέποντας τὰς κοινωνίας, ὅπως διορίζωσι ἀρχηγούς τῶν φυλακῶν ἀνθρώπους καὶ ὄχι τίγρεις.

Αἰωνίαν εὐγνωμοσύνην θέλει φέρω πρὸς τὸν Κ. Α. Παραμυθιώτην δικηγόρον, τὸν ἀναλαβόντα τὴν υπεράσπισίν μου καὶ ἐνθάρρυνά με κατὰ τὴν προφυλάκισίν μου καθὼς εὐγνωμονῶ ἐπίσης καὶ πρὸς τοὺς ἐτέρους συνειγόρους μου Κυρίους Θεοτόκην, Κασταμονίτην καὶ Γερακάκην καὶ εἰς ὅλον τὸν δικηγορικὸν σύλογον.

Ἐτι δὲ εὐγνωμονῶ καὶ πρὸς τὸν ἀξιότιμον Κ. Α. Κασσιμάτην Εἰσαγγελέα τῶν Ἐφετῶν, τοῦ ὁποίου δὲν θέλω λείψῃ πώποτε προσφέρων μετὰ σεβασμοῦ τὸ ὄνομά του.

Ἐπίσης καὶ τὸν Εἰσαγγελέα τῶν Πρωτοδικῶν Κ. Ν. Κλαδά.

Τοὺς εὐγενεῖς Κυρίους Δικαστὰς καὶ τὸν ἀξιόμιμον Κ. Πρόεδρον

Καὶ τοὺς ἀξιότιμους Κυρίους Ἐνόρκους.

Προσφέρω δὲ τέλος τὴν εὐγνωμοσύνην εἰς ὅλον τὸ κοινὸν Κερκύρας, τὸ ὁποῖον πώποτε δὲν θὰ λησμονήσω, καὶ τῷ μυχῶ τῆς καρδίας μου θέλω ἀνεγείρει βωμόν. . .

Ἐν Κερκύρᾳ, τῇ 6 Δεκεμβρίου 1869.

Γ. ΚΑΛΛΙΜΑΧΗΣ

Ἐν Κερκύρᾳ, τῇ 11 Δεκεμβρίου 1869.

Τυπογραφεὶον «Ἀθήνη»

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

AL 52.47.0010

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ